

בת תל-אביב

(המשך מעמוד 3)

המפקדים, כמובן, לקבל את בקשתן. אבל הסכימו לה, לאחר הפצרות רבות, בתנאי שהן לא תפעלנה יחד, היינו אם הן נוסעות, למשל, בשירה אחת, אסור להן לנסוע במכונית אחת וכדומה. שתיהן שירתו יחד באחד מגדודי חטיבת הגנג הנודעת לתהילה של הפלמ"ח, החל מימי הניתוק של הגנג ועד לצניחנות של ימי המלחמה האחרונים. לילית הייתה אחות.

לאחר גמר המלחמה, ולאחר שנשחררו מצבא ההגנה, יצאו שתי האחיות להכשרה באחד מקבוצי העמק. אבל זו הייתה רק אפיונה קצרה בחיי לילית. לאחר חוקש מים חזרה לתל-אביב. למה? יקשה להשיב בבידור על שאלה זו. לא מתוך התנגדות עקרונית, כנראה, לחיי כפר אלא מפני שאילי לא התאימה להם או לא הפני מפני שהחיים וצורתם בכפר לא התאימו לילית. לילית חזרה הביתה, הייתה, אבל אחותה יצאה להתישבות, באחד משני הגנג. בי הגנג, לאחר מנוחה קצרה התחילה לילית לעבוד בבנק. הייתה זו הפעם הראשונה ששתי האחיות — נפרדו דרך כיהן. הן בגות תשע עשרה עתה, ומעתה ימשכו חיהם — בנתיבים נפרדים. אבל אנו ממשכים בנתיביה של לילית: חיי נערה בעיר.

אין בהם, כנראה הרבה הפתעות בחיים אלה. ייתכן שיש בהם צפייה להפתעות. אבל גם אלו אינן באות חדשות לבקרים. אין עדיין חברה מגו-

בשת. החברים והחברות התפרו, חלי קם עדיין במדים, אחרים יצאו להתישבות, וגם לילית עוברת אחת מן הצורות, הקלות כמובן, של שיבת החיילים הביתה. היא מתענינת בעניני מדיניות, הולכת לאסיפות והרצאות. אך אינה נוטלת חלק פעיל בחיים הפוליטיים ובוזה היא דומה בלי ספק לאל-פים של צעירים וצעירות שאינם מוציאים לנחוצך להגדיר עצמם מבחינה רעיונית לאחד הזרמים, וכיוון שכן הרי היא שרוייה בעיקר בשלב של בלויה זמן. אבל גם בלויזמן יכול להיות יפה ומועיל. ולילית אוהבת מוזיקה, והיא מרבה לבקר בקונצרטים, לרוב בלויות חבר או חברה. היא אוהבת גם תיאטרון. היא מבקרת בתיאטרון ולפעמים — עם הוריה, הואיל ורק חדשים אחדים עברו מאז חזרה לרק לתל-אביב מספר חברה וידידה איננו גדול עדיין. אבל יש להניח כי כשיש תגדל עוד מחבריה וחברותיה — יודים דים וחברים חדשים, כמובן.

לא עמדנו כאן עדיין, — ולא דינו את הדיבור על כך עד עכשיו בגלל זלוול בענין — על מצבה החמרי של לילית. היא גרה בבית ומבחינה מעשית גרדה בודאי שיכולה היתה להחשב כבת, שהוריה מפרנסים אותה. ואמנם לרבות מבנות הארץ בתים מסודרים והן אינן צריכות לצאת לחפש עבודה בגיל צעיר. אבל לילית עובדת, היא פקידה בבנק לדיסקונט, מתוך הגישה הבריאנה, שהיא חלק מאחירת הארץ, של הצורך בעבודה כדרך לעצמאות אישית, ויותר:

"עבריינים צעירים..."

(המשך מעמוד 19)

בהם פורחת ההפקרות, מגבירה עוז ומתשטט באין מפריע.

אך לעת עתה, עד יעבור זעם, מוטלת האחריות על חנוך הדור הצעיר על ההורים ועל המנכים במוסדות השורשים. גם עונש, עבודה קשה ואף חוסר עבודה ומנו אין בהם כדי להצדיק את הפשע של הזנחת ילדים. מקומו של הילד אינו ברחוב. מקומו בגינת הרוך — בגינת ופגן ומשהה נגר — בין כותלי בית הספר ובשעות הפנאי בניגונים הירוקים ועל מגרשי המשחקים והספורט. לכן אין ההורים נקיים מאשמה כשילד מבצע גניבה או התיפרצות לרכוש זר. מובן שקל יותר להקפיד על חנוכו של ילד בדירה מרוחצת יללא דאגות פרנסה ואיש אינו חולק על כך, אך גם הורים עובדים ומטופלים בילדים רבים יכולים לדאוג לילדיהם אם יש בהם שמץ של אחריות; אפשרי הדבר וראוי זאת כמו ענין, ודוקא בשכונות הספר, באותן הפינות החשוכות, שבצלן מתגוללים הילדים המופקרים. לא אחת תפגוש באב שחור זה עתה מעבודתו סמב עם ילדיו סביב שולחן הרצונות ומלמדם קרוא וכתוב, קרובות בהציץ לפתחו של בית תראה אם צעירה או אח או אחות מבוגרת, עוזרים לילדים בהכנות השעורים. טוב גם אם עוזר הילד לאביו בעבודות שונות. כל זה אפשרי, כל זה רצוי, ורצוי גם לשלוח את הילד למועדונים ולתנועות נוער למען יקבל את ההדרכה הנחוצה לו. יש והתנאים בבית מאלצים לפעמים את הילד לתרום תרומתו בפרנסת המשפחה, ואז יש לשים לב לסוג העבודה ולתנאים בהם יעבוד. על ההורים לרדת, שכל הזנחה וכל פגם בחינוך מתקמים במקדם או במאוחר, כל רוח מדונה בהחה עלול לצאת בהפסד עצום בעתיד. שנות הילדות, השפעתן על האדם לא תטושטשנה במשך כל ימי חייו.

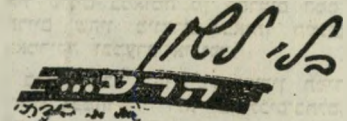
גם לשלטונות המוסמכים, למיניסטריונים השונים ולעיריות מופנית קריאתי. ישמור משרד החינוך על ילדי העם ויטפל בחינוכם. יקים גנון ללא תשלום לילדי האם העובדת (או המחורטרת אמצעים), ידאג נא למגרשי התיעמלות וספורט, ועקתי מופנית למשרד הסעד, שיטפל בילדים הרעבים ללחם, שילבשו את הנער הרועד מקור, שידאג שארוחה חמה לא תהיה למותרות. טיפול ממשלתי, ולא עזרה פלנטרופית גרידה. ופניה דחופה למשרד הבריאות, שיוציא את פעוטיו מהוזהמה, מהלכלוך, ילחם בחיי דקי המחלות. אמנם יש מוסדות שחור בתם לדאוג לילדים המקופחים, אך היכן הם? יש בית-בריאות, אך אין הוא מקיף את כל הילדים. יש מוסד "מונע" ליד עיריית תל-אביב, שמתבקריו לפקוד כל בית ובית ולראות אם לא קופח בו ילד בגיל בית-ספר ונשלח לעבודה. ואם קרה הדבר מתוך צורך כלכלי, הרי שחובתו של מוסד זה לתמוך במשפחה ובלבד שהילד יקבל את המגיע לו, — חינוך והשכלה. אך מדוע אין מוסד מקיף את כל הילדים, ומדוע אין מוסד מסוג זה ממשלתי ומוטעל בכל חלקי הארץ?!

וקריאתי מופנית גם למשרד העברי, דה, שיחזיר קרן אור לבתים האפלים. תסופק עבודה לבני המשפחה הבוגרים ויחוקקו תנאי לימוד והשתלמות אנושיים במקצוע, למתלמד. תאסר עבודת הילדה כליל על הילדים ויפרוש חוק חובת הלימוד את כנפיו גם על הנוער מגיל שלוש-עשרה ומעלה. בל יהיו ילדים אלה נתונים גם להבא לגישם השרירותית של ההורים ולעמדתם האדישה לבעיות החינוך.

הדאגה לילד ולנוער — חובתנו הלאומית היא. הוא מגן-המדינה, המחור הוא עתידו של העם.

לשלימות את שעות העיקריות, שעות היום עושה לילית בבנק עד שיבוא יום והיא תנשא לאיש, ותתחיל לנהל בית בישראל. וייתכן כי גם אז תרצה לעבוד מחוץ לבית כדי לקיים, דרך הבשים המודרניות, את עצמאותן הכלכלית. אבל על כך בודאי כבר לא תחליט בעצמה.

לא עמדנו על חיייה הפנימיים של לילית, על חיי הרגש, שיש בהם, ככלב כל צעיר וצעירה מקום לאהבה. וזה חלק מאופיה של לילית, שהיא מסוגרת ואין לראות בתוך ראייה ותהיה קלה את המתהווה בתוכה. היא, כדרך לא מעטים מבני הארץ, אינה פורשת בנקל, ובפני כל, את חיותיה, אפילו הפחות עמוקות. על אלה תצטרכו לשפוט, איפוא, מתוך שתסתכלו אל לבכם אתם, או אל עברכם, אם רחוקים אתם מגילה ומחיייה של לילית. ואתם בלי ספק תמצאו את מבוקשכם.

ביצה שנוקדה ב"אהל"

מספרים כי התרנגולת ה"שחקנית" היחדשה בהצגה החדשה ב"אהל" היא "כשרונית" לא רק במשק אלא גם ב"מקצועה" מדורידורות. תרנגולת זו הטילה הש"בוע ביצה מאחורי הקלעים בזמן ההצגה... משנוע הדבר לחברי ה"אהל", הייתה ראשית דאגתם שענין זה לא יודע למפקחים של שר הקיצוב וה"אספקה"...

בחירות פרנסי העירייה "פרלמנט" יושבות על מזכות הבחירות של העירייה, הרי המוסד הדמוקרטי ביותר בישראל הוא ה"פרלמנט" היודע של "כסית". כל שנה מתקיימים בו בחירות דמוקרטיות. "פרלמנט" זה הקיים כבר שנים ויש יחזקאל הוא המארח שלו, קיים במוצאי צאת השנה האורחית את ה"בחירות". ושוב נבחר ה"נשיא" הותיק שלו מר י. פינברג מהנהלת ה"בימה", אמנם היתה "אופוזיציה" ל"נשיא" אבל היא "דוכאה" ע"י הרוב ועל ידי כמה בקבוקי קוניאק שיחזקאל הגיש לבוחרים. למחרת, בזמן הסעודה החגיגת, המסורתית, של הפרלמנט קבל הנשיא ברכות רבות מתומכיו וביניהם ח. רובינא, א. מסקיני, נ. אלטרמן וא. שלונסקי שבאו לברך את ה"נשיא" על נצחונו...

החורף תצוד "הבימה" הכחולה שתי צפרים בבת אחת. ב"הבימה" את ס. ג. טרי ואת "הצפור הכחולה" למטר-לינק, שהבמאי האנגלי גטרי מביים אתה. הצגת המחזה הנה תהיה לפי דעתו של גטרי עצמו, שהביע דעתו כי ישנם כל הנתונים ל"הבימה" להציג לוח מחזה גדול זה על במתה. ובני-תיים — עוסקים חלק מהלהקה ב"מלשה כשפים" — בהצגת המחזה "חליל הכשפים", שש. פינקל הוא הבמאי שלו, ושגם הפעם לוקחים בו חלק הותיקים והצעירים מתוך הרמוניה גמורה וטש-טוש הגיליים...

החורף בא!

הרחת כלים אין זה תענוג וכיחוד בחורף אם אין מים חמים לרשותך. אך איך דאגה, גברתי! הניחי ל"אמה" לעשות זאת במקומך.

"אמה" ממיסה ומורידה שומן מהכלים גם במים קרים ומשאירה אותם מבריקים לתפארה. אף קערת המטבח אינה נסתמת אם משתמשים ב"אמה" בקביעות.

אנב — אם תראי ש"אמה" מקבדת צבע חלב בימות הקור — דעי שזאת תופעה טבעית שאינה גורעת במאומה מסגירותיה הנפלאות. לפני השמש נערי את הבקבוק.

נקו!

באמה

עיל פי כמה!

חוצרת "שמן" היא

בקבוק "אמה" — 110 פר' (כולל 30 פר' פקדון עבור הבקבוק)

קופסה אבקת "אמה" — 125 פר'